

DOKUMENT DOTYCZĄCY ROLI I PROFILU ASYSTENTA KOŚCIELNEGO W WŻCH

I. PREAMBUŁA

Członkowie Światowej Rady Wykonawczej WŻCh, w dialogu i wspólnym rozeznawaniu z naszym światowym asystentem kościelnym, o. Arturo Sosą SJ, pracowali nad zredefiniowaniem roli i profilu asystenta kościelnego na wszystkich poziomach. Chcemy dostosować je tak, aby jak najlepiej pomagały wspólnocie we wzmacnianiu jej świeckiego, ignacjańskiego i apostołskiego charakteru w tym czasie naszej historii, biorąc pod uwagę kościelny i światowy kontekst, w którym współcześnie żyjemy.

Realizując ten proces, pamiętamy o tym, czego doświadczyliśmy podczas naszego ostatniego Zgromadzenia Ogólnego w Buenos Aires. W pełni przekonani, że Duch pracował w obecnych tam delegatach – i że oddali się oni do Jego dyspozycji, aby pozwolić Mu działać – zgromadzenie doświadczyło, że rozeznanie wspólnotowe jest najlepszą drogą do pogłębienia naszego powołania jako świeckiego ignacjańskiego ciała apostołskiego. Jesteśmy wezwani do rozeznawania rzeczywistości poprzez wychodzenie ku, pogłębianie i dzielenie. Nasze dzisiejsze „czucie z Kościołem” jest ściśle związane z tym Kairós, w którym żyjemy, prowadzeni przez papieża Franciszka. Chcemy nadal wzrastać i przyczyniać się, poprzez naszą tożsamość, do budowania Kościoła, który staje się bardziej synodalny w swojej tożsamości i sposobie postępowania. I tak, idąc razem, otwarci na to, co nowe, kreatywni i odważni, weszliśmy w to trudne, ale konieczne zadanie. Co więcej, czynimy to z szacunkiem dla naszej ignacjańskiej historii i wdzięczni za dar tak wielu asystentów kościelnych na wszystkich poziomach, którzy byli hojnymi towarzyszami w tej podróży.

Zapraszamy wszystkich, którzy czytają ten dokument, aby uczynili to z życzliwością, wiedząc, że jest on odpowiedzią na otrzymaną dziś propozycję, mając świadomość, że z czasem będzie ona pogłębiana i doskonała, ponieważ nieustannie poszukujemy „Magis”. Gorąco zapraszamy do zatrzymania się nad tym dokumentem i dostosowywania go do okoliczności, co doprowadzi do niezbędnej modyfikacji i impulsu dla naszej podróży.

ASYSTENT – OSOBA WEZWANA DO... POMOCY, CZYLI TOWARZYSZĄCA...

Ten, kto pełni funkcję asystenta kościelnego, jest przede wszystkim wezwany do spojrzenia na wspólnotę z nadzieją. Rola asystenta jako osoby posługującej ma zawsze odniesienie do wspólnoty. Nawet jeśli „zazwyczaj” nie jest on członkiem wspólnoty, jest zanurzony w jej sercu. Jako mile widziany rozmówca towarzyszy członkom wspólnoty i wspiera jej życie i rozwój. Pozycja asystenta opiera się przede wszystkim na łasce i wolności. Przypomnijmy obraz zaproponowany przez św. Ignacego z Loyoli w Adnotacjach¹, aby opisać dynamikę pomiędzy Bogiem, osobą, która daje *Ćwiczenia Duchowe* i tym, kto je otrzymuje. Obraz ten pozwala nam zrozumieć podstawową odpowiedzialność asystenta kościelnego.

¹ Adnotacja nr 15 *Ćwiczeń Duchowych*: „...gdy poszukuje się woli Bożej, jest ona bardziej odpowiednia i znacznie lepsza, aby Stwórca i sam Pan komunikowali się ze swoją oddaną duszą, rozpalając ją swoją miłością i uwielbieniem oraz rozporządzając nią w taki sposób, aby mogła lepiej służyć Mu w przyszłości...”.

„...Asystent bierze udział w życiu wspólnoty na jej różnych poziomach, zgodnie z Normami Ogólnymi. Współpracując z innymi liderami wspólnoty, jest przede wszystkim odpowiedzialny za rozwój chrześcijański całej wspólnoty i pomaga jej członkom wzrastać na drogach Bożych, zwłaszcza poprzez *Ćwiczenia Duchowe...*”. (ZO 14)

Przy proponowanym podejściu osoba, która pełni rolę asystenta kościelnego, jest powołana do „pracy”, zawsze we współpracy „z innymi odpowiedzialnymi”, ale w specyficznej roli. Nie chcemy ani „dyrektora operacyjnego”, ani biernego obserwatora.

Wspólnota Życia Chrześcijańskiego łatwiej przyjmuje swoje powołanie, gdy wspiera i towarzyszy jej asystent. Ten zaś jest bardziej dyspozycyjny do służby, gdy nie bierze na siebie odpowiedzialności za ostateczną decyzję procesu rozeznawania wspólnotowego.

„...Ogólnie rzecz biorąc, na szczeblu krajowym, regionalnym i diecezjalnym, asystentem kościelnym jest ksiądz; w szczególnych przypadkach właściwe władze mogą powierzyć tę funkcję każdej innej wykwalifikowanej osobie, zawsze biorąc pod uwagę rolę, jakiej WŻCh oczekuje od swoich asystentów (ZO14)...”. (NO 44)

Zbytним uproszczeniem byłoby określanie funkcji asystenta kościelnego według stanu, w jakim żyje. Chociaż to wciąż rzadkie, obecnie są kobiety ze zgromadzeń zakonnych i członkowie świeccy, którzy służą WŻCh jako asystenci kościelni zarówno na poziomie regionalnym, jak i krajowym.

W zgodzie z kontekstem kościelnym i światowym proponujemy wyobrazić sobie ze śmiałością i odwagą nową postać asystenta kościelnego, który będzie towarzyszył WŻCh w tym procesie dojrzwania świeckiej i ignacjańskiej wspólnoty apostołskiej.

Ważne jest, aby zwrócić uwagę na użycie słów, które wybraliśmy w drugiej części (profil asystenta kościelnego). Wspierają one pragnienie poszanowania specyfiki roli asystenta kościelnego. Czasowniki tej posługi: „współpracować, promować, zachęcać, pomagać, towarzyszyć, troszczyć się, wspierać, wzmacniać, uczestniczyć...” przywołują obraz asystenta aktywnego, wolnego, ale mającego równoprawne miejsce we wspólnotie.

W części dokumentu poświęconej profilowi wyrażamy nasze pragnienia wobec asystenta kościelnego, nasze oczekiwania wobec jego posługi. Mamy nadzieję, że czytając, będziecie podążać za tą „muzyką” w tle – wyrażoną w poprzednich paragrafach. Nie uważamy, aby jedna osoba posiadała wszystkie cechy, które zostały wyartykułowane w Profilu. WŻCh szuka i pragnie osoby, która chciałaby i mogłaby pomóc temu ciału apostołskiemu odpowiedzieć na Boże wezwanie i stopniowo budować świecką wspólnotę ignacjańską, badając i działając z coraz większą spójnością. Są to punkty wyjścia do rozeznania, które będzie dostosowane do czasów, miejsc i osób, jak powiedział święty Ignacy Loyola.

II. PROFIL ASYSTENTA KOŚCIELNEGO

A. Czego oczekujemy od asystenta kościelnego WŻCh?

Asystent kościelny na poziomie krajowym i w stosunku do Krajowej Rady Wykonawczej

Uczestniczy w życiu wspólnoty

- podąża ze społecznością, patrząc poza horyzont
- ofiaruje nam swoje doświadczenie apostołskie i zachęca do udziału WŻCh w misji Chrystusa, zachęcając nas do pogłębiania i rozwijania naszej tożsamości i misji jako ignacjańskiego świeckiego ciała apostołskiego, obecnego w Kościele i w świecie

Zaprasza i pomaga społeczności, aby:

- dokonywała wspólnie eschatologicznej lektury Zasad Ogólnych i odczytywania ustaleń Zgromadzeń Ogólnych
- odkrywała nowe zaproszenia i wyzwania, będąc głęboko związanym z korzeniami duchowymi i historycznymi
- stawiała się coraz bardziej świeckim, ignacjańskim i apostołskim ciałem na wszystkich poziomach: codziennym, apostołskim, instytucjonalnym i międzynarodowym²

Uczestniczy w spotkaniach i działaniach Rady Wykonawczej:

- aktywnie towarzyszy i wspiera Radę Wykonawczą
- promuje i wzmacnia jedność oraz ducha rozeznania osobistego i wspólnotowego jako uprzywilejowany proces decyzyjny

Wspiera formację i wzrost WŻCh

- promuje *Ćwiczenia Duchowe* we wszystkich ich możliwych formach, jako specyficzne źródło duchowości WŻCh, dbając o sposób, w jaki są one udzielane
- zachęca do uczestnictwa członków WŻCh na różne sposoby (m.in. teologiczne, biblijne, ministerialne, ignacjańskie, apostołskie, społeczno-polityczne).
- jako członek Rady Wykonawczej współpracuje w opiece i rozwoju innych asystentów kościelnych, starając się stworzyć wspólne przestrzenie, które promują dzielenie się, refleksję i poszukiwanie „Magis” w posłudze asystenta.
- współpracuje przy formowaniu animatorów.
- pracuje wspólnie na rzecz rozwoju i wzrostu WŻCh w jego charyzmacie, z poszanowaniem zarysowanego procesu wzrostu.

² 2 poziomy misji, „Wyzwania dla misji WŻCh”. Franklin Ibañez, „Progressio”, Supplement #70

Asystent kościelny wobec Towarzystwa Jezusowego, rodziny ignacjańskiej i Kościoła

WŻCh jest międzynarodowym stowarzyszeniem świeckich chrześcijan uznanym przez Kościół katolicki. W tym sensie obowiązkiem wspólnoty jest stworzenie więzi i przestrzeni do współpracy z Towarzystwem Jezusowym, z innymi instytucjami rodziny ignacjańskiej oraz z lokalnymi władzami kościelnymi. Mamy nadzieję, że asystent kościelny będzie pomagał, doradzał i towarzyszył nam na naszej drodze do bycia i życia jako ciało apostołskie, które współpracuje z misją Chrystusa i które „czuje z Kościołem”.

B. Jakie są specyficzne obowiązki i cechy asystenta kościelnego, które, mamy nadzieję, nadadzą wartość dodaną WŻCh?

Szczególne obowiązki

Asystent kościelny pomaga i wspiera świeckich w ich wysiłkach na rzecz zrozumienia znaków czasu w Kościele i lepszego zrozumienia tego, co jest centralne dla ignacjańskiego świeckiego ciała apostołskiego. Aby móc realizować misję Chrystusa w Kościele, asystent musi mieć odwagę towarzyszyć nowym pomysłom i inicjatywom. Być otwartym na poszukiwanie, być wiernym korzeniom WŻCh.

- ofiarowuje WŻCh swoją wiedzę teologiczną i znajomość doktryny
- troszczy się o wspólnotę, oferując narzędzia pedagogiczne, które pomagają jej wiernie i twórczo poruszać się w Kościele.
- wypełnia obowiązki statutowe i kanoniczne, które gwarantują jego aktualną obecność w różnych procesach i strukturach WŻCh

Pożądane cechy i kompetencje asystenta kościelnego

- otwarty i chętny do poznania i przyswojenia Zasad i Norm Ogólnych, jak również poznania różnych etapów historycznych WŻCh, jego najistotniejszych momentów oraz dokumentów Zgromadzeń Światowych i Światowego WŻCh
- współpracuje w wypełnianiu misji Chrystusa, otrzymanej przez WŻCh: służba wiary, promowanie sprawiedliwości i pojednania, preferencyjna opcja dla ubogich
- entuzjastycznie nastawiony do misji, do której jest posłany
- jest człowiekiem modlitwy, dojrzałym duchowo i uczuciowo, posiadającym „ducha kontemplacji w działaniu”
- wrażliwy w odczytywaniu wzrostu wspólnoty ze swojej pozycji
- doświadczony w *Ćwiczeniach Duchowych*, sam przyswoił ich treści i stara się wcielać je w życie, wierzy, że inni również mają to fundamentalne doświadczenie
- elastyczny i otwarty na słuchanie i rozumienie różnych opinii, szanujący różnorodność, która istnieje w WŻCh
- zobowiązany do życia według modelu Kościoła jako Ludu Bożego, zatwierdzonego przez Sobór Watykański II i promowanego przez papieża Franciszka: Kościół synodalny, który najlepiej wyraża się poprzez wspólnotę i uczestnictwo.
- wierzy, że Bóg działa we wspólnocie, jest w stanie rozeznawać wspólnie z nimi, będąc cierpliwym

i szanującym rytm innych.

- rozwija i formułuje pracę we współpracy z zespołem, łącząc różne perspektywy i wrażliwości w celu pogłębienia tożsamości i misji WŻCh jako świeckiego ignacjańskiego ciała apostołskiego.
- otwarty na pracę z młodymi ludźmi, a jednocześnie życzliwy i wyrozumiały dla starszego pokolenia. Jest w stanie budować międzypokoleniowe mosty we wspólnocie.
- zdolny do pracy z nastawieniem na wzmacnianie więzi, dbając o to, by nie tworzyć zależności od żadnej osoby.

Zapraszamy wszystkich tych, którzy otrzymali misję asystenta kościelnego, osoby zaangażowane w proces nominacji oraz wspólnotę światową do modlitwy, do włączenia się w refleksję i do twórczego działania w ich realizacji, aby jak najlepiej realizować podstawowe zaproszenie zawarte w tym dokumencie.

Światowa Rada Wykonawcza WŻCh

Rzym, listopad 2020